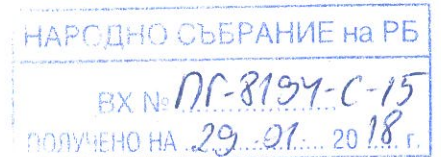

InfoCenter

From: Svetoslav Atadjanov <s.atadjanov@gmail.com>
Sent: 27 януари 2018 г. 23:54
To: infocenter
Subject: ИСТАНБУЛСКА КОНВЕНЦИЯ
Attachments: ИСТАНБУЛСКИЯ КОШМАР.doc

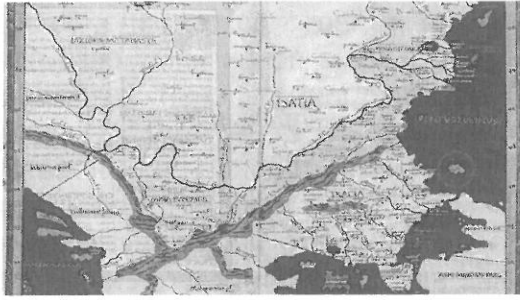

Здравейте,

Моя днешна публикация, отразяваща мнението на болшинството от хората. Ако не се съобразят с него, риска за властта е непредсказуем.

Поздрави.

ИСТАНБУЛСКИЯ КОШМАР

Две тежки литосферни плочи, Евразийската и Анадолската висят, може да се каже на тънък косъм. И той ще се скъса, няма как иначе. В обозримо бъдеще плочите ще се сблъскат, наваквайки изпуснатото за около 200 г. спокойствие с един скок. Един скок, който ще бъде невъобразимо разрушителен. А само на няколко километра северно от мястото, където може да се случи подземния взрив е древния град, в който живеят почти 20 милиона човека. Дали този литосферен апокалипсис, няма да бъде израз на библейски Божии гняв и наказание за пръкналата се там т.н. Истанбулска конвенция, която обръща с краката нагоре хилядолетния свещен ред на въобразилите се за божества хомоникулуси?

Може би хиперболизирам, но тихо и подмолно, без особени външни признаци, както плъзгането на литосферните плочи, върви една подмяна на древен и основополагащ стереотип. Този за женското и мъжкото начало, за Библийските Адам и Ева, за ИН и ЯН, от чието съчетание се ражда и възпроизвежда живота. Замествани от умозрителни и фантазмагорични понятия, като джендър, т.е. социален пол. При това не един, а според някои активисти на ЛГБТ движението вече 31 на брой. Но, какво общо има социалната полова роля на нищожно малцинство от мъжете и жените, след като по принцип социалните отношения и равноправните им роли са определени и защитени с резолюции на ООН, националните конституции и закони. Кому е нужно поредното противопоставяне на всеки срещу всеки на разделяното икономически, социално, регионално, партийно и на вече почти атомизирано в своята аморфност общество? За да се стигне до разрушаване на основната му клетка – семейството, за което държавата уж всеотдайно се грижи? Явно това е последния бастион, който следва да падне, за да може държавата да отнеме ролята на семейството в отглеждането и възпитаване на собствените му деца. А след като изкуственото биологично възпроизводство стане факт и това може би ще стане излишно.

Всичко това би било комично, ако не е трагично. Знайно е, че османлиите имат предпочитания извън биологичните полови органи. Аналното отворстие, независимо мъжко, или женско е предпочитан от тях обект за ухажване. Французите и те са дали фундаментален принос в сексуалното разнообразие. На древните индийци принадлежи патента за позата 6/9, една от основните в Камасутра. Няма лошо. Всеки да прави под чаршафа, каквото му харесва. Но разнообразието в сексуалните отношения, в смисъл на сношения не са толкова важни, колкото евентуалния им плод.

Защо сега се раждат малко деца? Бялата раса изчезва, раждаемостта и е ниска. Разглеждайки стари модни списания от началото на 20 век, установяваме, че женската плът е старателно опакована и под дългите рокли

се крият още неизвестен брой фусты. През 30-те започва постепенно разопаковане, като все по големи части от тялото им виждат божията светлина. Докато през 60 – те, настъпва времето на пълното разголване. Това на мини полите, на банските „бикини“ и „монокини“ и вече почти няма скрито-покрито. Именно тогава започва сексуалната революция и освен на разголването, обществото започва да гледа благосклонно дори на предбрачните връзки. Изчезват религиозните предрасъдъци и догми, подобрява се половата хигиена, идват и контрацептивите. Жените вече могат да се влюбват в различни мъже и то нееднократно, без върху тях да падне клеймото на „паднала“ жена. Секса вече не е само средство за продължение на рода, но и позволено удоволствие.

Но, уви... Всяко удоволствие се заплаща. Цената е стремителния спад на ръста на раждаемостта и броя на населението в страните, поразени от сексуалната революция. Защото раждането разваля фигурата, поражда неприятни задължения по отглеждане на ревливи отрочета, по осигуряване на светлото им бъдеще и т.н. Раждането на дете, като логично следствие от брака не е вече задължително. За това в Европа от средно 5 деца в семейство от началото на 20 век, в края му броят им е вече едно, по рядко 2. Твърде много време и усилия отнеме вече работата, спорта, развлеченията. И за какво ти е брак, когато можеш да получиш неангажиращ секс от приятел, или приятелка. Появи се и още един нарастващ и агресивен конкурент – еднополовите връзки. И с нарастваща наглост на еднополовите бракове, с претеции за равнопоставеност. Но, колкото и да се харесват две цветенца, наоколо трябва да бръмчи пчеличката, която да ги оплоди.

Цялата ЛГБТ култура възниква върху основата на феминизма. А той е ни повече, ни по-малко борба за власт. В която феминистките вече побеждават, талантливо играейки ролята на потиснати, насилвани и унижавани, но завоювайки все по-големи висоти в пирамидата на властта.

Прегледах списъка на подписалите обръщението 107 университетски преподаватели за ратифициране на Истанбулската конвенция. От тях едва 30 са мъже. Нима са малко жените в бизнеса. Който иска да се порови в регистъра на фирмите, където почти всяко второ име е на жена. Преобладаващо мнозинство от тях са в държавната и общинска администрация, в научната общност, медицината, фармацевцията, търговията и битовото обслужване, че вече и в армията и полицията. Почти половината Министерски съвет е феминизиран, също и не малка част от парламента. Огромно разнообразие от социални роли. Овладяха дори и силовите спортове и вече не е само мома Станка, от която се боят момците.

С тези аргументи обсъждах с близки и познати, бизнесмени и обикновени хетеросексуални мъже. Ето и обобщеното им и нефризирано, като за медиите мнение:

„Радетелките за женски права ни обвиняват, че властваме над жените и контролираме живота им. Това е толкова тъпо, колкото и мъжката романтична убеденост, че жените са по-чисти от нас в сексуално отношение. Жената е готова да мърсува с всеки, по всяко време и на всяко място, стига да има изгода. Но се опасява да говори публично за това, поради споменатото общо предубеждение. Защото на практика малък процент от мъжете упражняват подобна власт и всякакъв тормоз над тях. Такива типове не са мъже, дори не са и хора. Жените се борят да получат това, което притежават мъжете, а то е непосилно бачкане, язви и инфаркти. Ние сме за равенството, за да можем да се разберем равнопоставено с такива, които обират до шушка бившите си

съпрузи, вземайки им къщата, която е построил и обзавел, одирайки им кожата за издръжка, без да им дават възможност дори да виждат децата си. Защото законът е изцяло на тяхна страна и феминизираната съдебна власт също. С жените мъжът трябва да е резервиран. Част от тях обичат да живеят с богати плейбои, авантюристи, пияници, комарджии и сводници. Едва ли не, искат да имат по десет оргазма при секс. Не могат да изтърпят съжителство с истински добрия и благороден мъж. Бързо им доскучава почтенния живот и започват да изневеряват. Тогава, когато бъдат малтретирани, вдигат вой до небесата, а всичко това е плод на тяхното лекомислие. Семейното насилие е преди всичко феномен, породен от липса на образование и системно домашно възпитание. Също и на вкоренени традиции на нашенски етнос, който не се подава на приобщаване. Нима в мигрантските гета на Брюксел, Лондон, Париж, Берлин и вече цяла Европа са успели?

Небъдна е тая, небъдна – както са казвали предците ни.

СВЕТОСЛАВ АТАДЖАНОВ

Djani.blog.bg